

Behovet for landsdele

Arbejdsgruppen har vurderet, at der fortsat er behov for en inddeling af landet i landsdele med henblik på at sikre den stedlige fordeling af tillægsmandaterne og dermed også den stedlige placering af partiernes tillægsmandater. Arbejdsgruppen finder det fortsat mest hensigtsmæssigt, at tillægsmandaterne er bundet til enheder af landet, der er større end de kredse, der danner grundlag for fordeling af kredsmandater (storkredse). Opmærksomheden henledes på, at fordelingen af så vel det samlede antal mandater som kredsmandater på de tre landsdele sker på grundlag af forholdstal, hvori ikke blot folketallet og vælgertallet, men også landsdelens areal indgår som en faktor, jf. folketingsvalglovens § 10. Herved sikres en forholdsvis større repræsentation i Folketinget af de tyndere befolkede områder af landet. Dette princip er i overensstemmelse med grundlovens § 31, stk. 3, hvorefter der ved den stedlige mandatfordeling skal tages hensyn til indbyggertal, vælgertal og befolkningstæthed.

Landsdelenes betegnelse

Efter arbejdsgruppens opfattelse vil en passende betegnelse for den ovennævnte enhed, som bl.a. har betydning for den geografiske placering af tillægsmandaterne, som hidtil være »landsdel«.

Principper for inddelingen i landsdele

Arbejdsgruppen har vurderet, at antallet af landsdele som hidtil skal være tre. Ved en stedlig fordeling af tillægsmandaterne i alene to landsdele vil der ikke i tilstrækkeligt omfang kunne sikres en hensigtsmæssig stedlig fordeling af tillægsmandaterne.

Arbejdsgruppen finder, at det ved den geografiske inddeling i landsdele skal sikres, at hver landsdel består af et helt antal regioner. Endvidere skal der, så vidt det er muligt, tilstræbes en nogenlunde ensartet størrelse (vælgertal og mandater) af landsdele, ligesom der skal tages hensyn til geografisk samhørighed.

Principper for landsdelenes navne

Arbejdsgruppen har vurderet, at udgangspunktet for navngivning bør være, at navnet er umiddelbart oplysende i henseende til, hvilke dele af landet de enkelte landsdele omfatter. De nye administrative enheder, regionerne, og disses afgrænsning og navne vil efterhånden blive indarbejdet i befolkningens bevidsthed. Da landsdelene endvidere omfatter en eller flere regioner, vil det være nærliggende at navngive landsdelene efter den eller de regioner, de omfatter.

Forslag til landsdele

I det følgende angives arbejdsgruppens forslag til de landsdele med tilhørende navne, landet skal inddeles i ved folketingsvalg. Det er angivet ud for hver landsdel, hvilken region eller hvilke regioner landsdelen omfatter. Regionsinddelingen følger den regionsinddeling, der gælder fra den 1. januar 2007. Det angivne vælgertal er vælgertallet ved folketingsvalget den 8. februar 2005. Den stedlige fordeling

af kreds- og tillægsmandater er sket i overensstemmelse med de gældende regler i folketingsvalglovens § 10.

Arbejdsgruppen foreslår, at landet inddeles i følgende tre landsdele:

1. Hovedstaden, der omfatter Region Hovedstaden. Vælgertal: 1.192.358. Samlet mandattal: 49, heraf 38 kredsmandater (inkl. Bornholms Storkreds) og 11 tillægsmandater.

2. Sjælland-Syddanmark, der omfatter Region Sjælland og Region Syddanmark. Vælgertal: 1.480.892. Samlet mandattal: 66, heraf 51 kredsmandater og 15 tillægsmandater.

3. Midtjylland-Nordjylland, der omfatter Region Midtjylland og Region Nordjylland. Vælgertal: 1.330.366. Samlet mandattal: 60, heraf 46 kredsmandater og 14 tillægsmandater.

Storkredse

Arbejdsgruppen har som angivet i kommissoriet lagt til grund, at Danmark som hidtil skal inddeles i et antal kredse, der danner grundlag for den stedlige fordeling af kredsmandaterne og disses fordeling på partierne og eventuelle kandidater uden for partierne.

Storkredsens betegnelse

Efter arbejdsgruppens opfattelse vil en passende betegnelse for de enheder af landet, som danner grundlag for den stedlige fordeling af kredsmandater og for fordelingen af kredsmandater mellem partier, være »storkreds«. Betegnelsen »storkreds« har siden folketingsvalgløven af 1920 været benyttet som betegnelse for de pågældende enheder i København og Frederiksberg Kommuner, der ligger uden for den gældende amtsinddeling, og hvor betegnelsen »amtskreds« derfor ikke kunne anvendes. Betegnelsen »storkreds« foreslås udstrakt til resten af landet som en konsekvens af, at der ikke i hele landet eksisterer en administrativ enhed, som svarer til enhver af de foreslåede enheder, som danner grundlag for kredsmandatfordelingen, jf. nedenfor.

Principper for inddelingen i storkredse

Hver landsdel skal efter sagens natur bestå af et helt antal storkredse. Grænserne for storkredsene må ikke gå på tværs af landsdelene.

Arbejdsgruppen har endvidere lagt til grund, at hver region inden for hver landsdel skal bestå af en eller flere hele storkredse, og at hver storkreds skal bestå af en eller flere hele kommuner. Regions- og kommunegrænserne skal således lægges til grund for den fremtidige inddeling af landet i storkredse.

Arbejdsgruppen har endvidere lagt til grund, som det fremgår af kommissoriet, at hver region som udgangspunkt skal bestå af to eller flere storkredse, idet Bornholm herved skal være sikret to kredsmandater, og idet en region kan udgøre en kreds, hvis dette befolkningsmæssigt og geografisk skønnes mest hensigtsmæssigt.

Arbejdsgruppen har endvidere tilsigtet en nogenlunde ensartet størrelse (vælgertal og kredsmandater) af storkredsene